

Předmětem této studie o současné městské kultuře Austrálců je, jak komunitní organizace sociální péče, Kummara, přispívá k revitalizaci tradiční kultury Austrálců.

Ve výzkumu jsem se zaměřila na centrum rodinné péče nativních žen – Kummara Family Care – v Brisbane. Hlavním cílem

Kummary je péče o rodinu a děti, ale současně posílení pozice Austrálek v moderní australské společnosti a znovuobjevování jejich tradiční role. Tato organizace usiluje o řešení následků tzv. Ukradených generací, neboli šedesátileté etapy (1910-1969) kdy australští sociální pracovníci násilně odebírali děti z rodin Austrálců a podrobovali je západní převýchově a christianizaci. Hlavní tezí této práce je, že Kummara svou činností přispívá k revitalizaci tradiční kultury Austrálců, a to především v oblasti výchovy dětí a dospívajících (zavádění přechodových rituálů a rodičovských programů) a znovuobjevování tradiční role ženy v rodině, komunitě a ženském spirituálním životě. Z pohledu nativních obyvatel a jejich holistického chápání zdraví se tak podílí na kulturním, spirituálním a emocionálním léčení. Přestože jsou způsoby “léčení” a rodinné péče pochopitelně modernizovány a nesou v sobě prvky z jiných kultur, které soudobou kulturu Austrálců ze všech stran ovlivňují a formují, přesto v sobě zachovávají jakýsi pravzor, neboli to, co se považuje za původní tradici.

Představy žen o obnovování tradic a současně o způsobu jak je přizpůsobit modernímu životu, se přirozeně liší, stejně jako jejich osobnosti. Proto se jejich aktivity a příspěvky k revitalizaci tradiční ženské kultury, i způsob, jakým o ní přemýšlejí, mohou zdát poněkud nejednotné, nekonzistentní. Podobně jako je tomu u ostatních australských nativních organizací, i Kummara sleduje určité ideologické cíle a zájmy. Je ve složité pozici, neboť musí splňovat jak očekávání komunity, tak majoritní společnosti, která Kummaru prostřednictvím vlády finančně podporuje. Myslím si, že fungování této organizace je dobrým příkladem toho, jak plodné a současně komplikované je shodnout se na společné definici kultury, kterou dotyční lidé sdílejí. Mým přínosem k debatám o revitalizaci kultury je konstatování, že nativní ženy, s kterými jsem měla tu čest pracovat, si jsou plně vědomy proměnlivosti vlastní kultury, diskutují o této proměnlivosti a chápou ji jako nutný proces kulturního dynamismu a změny.